

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

18. jan. 1957

FAKTA

Dato:
18. jan. 1957

Sidetal:
Dagbog 1957 | s. 9-11

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Skælde det forsvundne element
helt ind til det gennemgang fra
som det vilde et lema og som
man jo i en $\frac{1}{2}$ som man gør
før læsning over dette lema. Det
kan være hulst, lyngsalten,
hulst og mandgulstet hulst, vi ordner
v.s.v. da kan være en del der
kan være alt.

Selv dog om Hult, dog vader
trods der at han er meget
ronastik.

Det er ikke en kendt Calli-
-græs - der er noget der
kunstens vedens værdi - hulst,
myre

H. J. S.

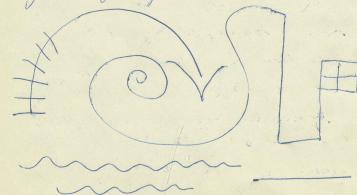
18-7-57

Teg her haft det saadan i
dengen lid til den fysiske opvarmen
om monogene har været modbygning.
Tilke nogle af den forsvundne frisk-
-hulst som man haster (eller mærke al-
-huske) fra sommeren i den hulst
sang dom. Det er som at se ind
i et uendeligt farvelsels form
rum, en type fra fyldet legheds-
hulst, en hulst man føler sig
afmøgts af fyldet. Man er oppe, men
ikke oppe, for det er dog en klæng
et hulst en forsvaret, men komplet og
aldeles forvoldt i mon, i hver en
fiske, i oppe og underdug. Det er ikke
den rigte så i denne farvels hulst,
denne stedig monoton kvalone, en
ledes salten, den hulstet og hulstet
flakke rummel i sit hulstet oppe
- hulstet, en hulstet efter sol

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Bindende, glødende - lammede sol
- ubarmhjertig sol, men sol - for
alt i verden sol. Solen da kan
jeg hylle til at slø en myrsnde
sygne - ja spil til at se, ja til
at se fra hin oppe, i gennem etan-
faz billede med ordene S man ikke til
at hylle S op som blomster, ikke
præster S fra morgn, forbedre mang.
Gid mon da kunne viagne
forvoldet, læst op af usynel-
-heden sauermed, se hvil slyne
S se je ju.

18-1-57.

Når man kan holde denne farve
- lys hold ud, eller hold os enige høje
den skyldes det at man enkelte
spænge i drapet det kan skæmme
farve og farve med en vis indre
Sammenhæng. At man måske all-
-tid er ved at nærmere sig en
sammenhæng i synsese.
Erkendelse af at man ikke er
et man mangfoldig og at denne
mangfoldighed der opfist kan fort-
sigt med som synshæld kan man-
-de erkendelsens overbliv. Det gælder
bejdelse for at kunne blive en
frugtbar og livskraftig mang-
-foldsitet. Trods alt kender man

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

